

SUCESORA DE
J. COMA Y CROS, S. A.

CASA FUNDADA EN 1850

APARTADO CORREOS N.º 8002

Teléfono 25-15-15
Telegramas: COMACROS

Barcelona,
Diputación, 393

SECCION EXPORTACION

i el Martínez Ferrando/
Em penso que entre l'arxivera-Sra. Corrales de Arribas o Arribas de Corrales- hi ha un problema d'antipatia ferotge: ella ha demanat sovint auxiliars per l'Arxiu i no li envien, i no sé quantes coses m'ha explicat. Jo no sóc qui per jutjar, però em sembla certament desproporcionat que mentre a l'Arxiu de la Corona hi han una sèrie de senyorettes auxiliars que no fan més que nosa perquè xerren tota l'estona, i afortunadament vénen tardíssim cada dia, allà una Arxivera solitària no pugui fer res, perquè a penes si dona l'abast a l'arxiu del dia, al d'ara- per molt antipàtica que sigui l'Arxivera. És clar que si no hi han unes mínimes garanties que l'arxiu no es buidi regularment a camionades per fer-ne pasta, malaguanyats arxivers i auxiliars. La Sra. Corrales em diu que en això no s'hi pot fer res perquè "son ordres del Ministeri", però penso que de Ministeri no n'hi ha només un, i que si el de Justícia mana això, el d'Instrucció o el de Propaganda i Turisme o el que sigui pot amb més motiu prohibir-ho, o convencer als de la Justícia que deixessin de fer-ho - o, i això seria el més segur, enviar el fons d'arxiu al de la Corona d'Aragó-.

Quan trobava documents a cases particulars de Valls pensava que era una llàstima que no estéssin a l'Arxiu Municipal, i quan vaig veure el trist estat de l'Arxiu Municipal vaig pensar que era llàstima que no estéssin a un Arxiu Històric de Barcelona, però ara penso que és una llàstima que no estiguin totsplegats en una casa particular qualsevol. L'Arxiu Municipal de Valls està millor que el de l'Audiència, i les golfes de can X i de can Y de Valls estàn millor que l'Arxiu Municipal.

Molt atentament el saluda,

Núria Sales

P.S.: Ja he trobat qui diu que tot aquest arxiu el fan desaparèixer expressament i metòdicament ... per odi a Catalunya, per aniquilar constància de les malifetes de Felip V.

SUCESORA DE
J. COMA Y CROS, S. A.
CASA FUNDADA EN 1850

SECCION EXPORTACION

APARTADO CORREOS N.º 8002

Teléfono 25-15-15
Telegramas: COMACROS

Barcelona, 14 gener 1959.
Diputación, 393

Molt apreciat Dr. Vicens,

Li escric perquè avui mateix me'n vaig a Sarreal (poble on va néixer el Pere Anton Veciana) quatre dies, i no vull deixar passar tant sense explicar-li la meva sorpresa i susto d'aquest matí a l'Arxiu de l'Audiència; sap el Palau de Justícia, amb la seva teulada plena de cúpules, pagodes, piràmides, estàtues, remates i ornaments de tota mena? M'he passat el matí pujant i baixant, entrant i sortint de remates, ornaments, estàtues, piràmides, pagodes i cúpules. Allò és l'Arxiu, i al mateix temps és colomar, ric en coloms vius i morts, i en colomassa. Treballar allà deu ser, abans que res, fer tiro al pichón. Però moltes d'aquelles cúpules-arxiu i pagodes-arxiu estan, no buides, sino buidades: de tard en tard, segons em va explicar l'Arxivera, el Ministeri envia camions i s'enduen registres a sacs per vendre'ls a pes per fer-ne pasta de paper, o per convertir-los ells mateixos en paper sense vendre'ls. He vist sales i sales amb les estanteries buides, i d'altres en que hi quedaven uns centenars de registres per mostra, amb la particularitat que sembla que tinguin especial mania precisament per lo més antic. Això m'ha semblat tan gros, que he vacil·lat abans de dir-li a vostè pensant que una cosa així la deu saber sobradament, però com devegades passen coses extranyes i segons què pot donar la casualitat que no se sàpiga, he pensat que en el dubte més valia dir-li. M'assegura l'Arxivera que són tonelades i tonelades el que se'n ha anat d'aquesta manera, sense que ella hi pogués fer res, perquè el President de l'Audiència li deia que eren disposicions del Ministeri.

Només que el que encara queda, tot i ser poc en comparació amb el que ha marxat, és moltíssim, però el President de l'Audiència no vol que hi vagin a consultar perquè diu que allò no és un arxiu històric, sinó d'ells i per a ells i que els altres no hi han de fer res. Es clar que allò està tan descuidat, que si l'arxivera volgués hi aniria jo i ningú sino ella ho sabria. Ella m'ha proposat d'anar-hi uns tres mesos, posar ordre, netejar (hi han coloms morts entre els registres, i tanta pols que no es llegeixen els títols de cap). Jo en tinc moltes ganes, perquè em fa molta pena aquell pobre arxiu i és una mena de feina que m'agrada (faria només lo del segle XVIII) però voldria abans demanar-li consell a vostè. No hi veig la gràcia a fer una feina de dona de fer feines i de contable a la vegada durant tres mesos, perquè després vinguin uns camions i se m'ho enduguin tot ^{quan cal} ben ordenat, net i classificat. L'arxivera em diu que al menys així quedaria constància del que hi havia, però es un trist consol. ¿No es podria fer de manera que, al menys la part de per exemple, el segle XVIII, passés al Arxiu de la Corona o de la Ciutat? És cert que devegades les coses son més complicades del que semblen als de fora, però devegades son també més senzilles del que semblen, i coses senzillíssimes no s'han fet perquè no s'han demanat.